

клонността, която ѝ вдъхнахте. Промѣненіето на сърдцето ви дава ѝ свободѣ да ви се посвети въ сичкитѣ нейни нѣжности. Вый отивате да живѣете благополучни; защото вашето съчетаніе ще бѣде основано врѣхъ добродѣтельтъ.“

Любоко и Зефира бѣхъ ся хвърлили прѣдъ краката на Кандитѣ. Любоко неможеше да прѣстане отъ да ѝ благодари за нейнитѣ добрини, а Зефира, обаяна, като се научи, че Любоко ся гнусеше на своитѣ заблужденія, потвърди му признаніето на нейнѣтъ нѣжностъ. „Дигнете ся чада мой, имъ рѣче вѣлшебницата, да вы отнесѣ въ вашыя палатъ за да прѣдамъ на Любоко коронѣтъ, за която го бѣхъ направили недостойнъ неговитѣ погрѣшкы.“ Едвамъ мълкна тя да говори и тѣ ся намѣрихъ въ одаѣтъ на Петка, който обаянъ че видѣ своя любезный Господаръ, постана щастливъ, прѣдаде му трона и остана най-вѣренъ отъ неговитѣ подданныцы. Любоко царува дълго врѣме съ Зефирѣ; казвать, че ся тѣй залиби въ длѣжноститѣ си, щото прѣстенѣтъ, когото бѣше пакъ турналъ на прѣста си, немѣ да го боцне нито веднажъ до кръвъ.

МАРІЯ.

Ахъ! Учителко, колко је хубава тази малка приказка. Ако да бѣхъ была на мѣстото на Софіѣ щехъ да ви мѣчѣ секой день за да вы моля да ми приказвате и другы. Кажете ми ако учѣхъ добръ урока си ще ли ми прикажете другъ другъ пѣтъ?

УЧИТЕЛКА

Да, драга, но, я ми кажете, кое намѣрихте най-хубаво въ тази приказкѣ?